

**SYLABUS PRZEDMIOTU DO PLANU STUDIÓW
OBOWIĄZUJĄCEGO OD ROKU AKADEMICKIEGO 2026/2027**

NAZWA PRZEDMIOTU	Jazzowy instrument główny - saksofon
KIERUNEK	Jazz i muzyka estradowa
SPECJALNOŚĆ	Instrumentalistyka jazzowa
POZIOM STUDIÓW	Studia II stopnia - magisterskie
TRYB ZAJĘĆ	Obowiązkowy
ZAJĘCIA	wykład; indywidualne
SUMA SEMESTRÓW	120 godzin; 24 ECTS
OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT	
prof dr hab. Maciej Obara, dr hab. Maciej Sikala	
ZAŁOŻENIA CELE ORAZ CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU	
Ukończone studia licencjackie oraz przyswojone zagadnienia opisane w sylabusie studiów licencjackich. Wysokie umiejętności gry zespołowej, obejmujące: - Stosowanie akompaniamentu odpowiedniego do danej stylistyki, - Reagowanie na zmiany dynamiczne oraz inne elementy charakterystyczne dla gry zespołowej. Zdolność do wykonywania przebiegów solistycznych, dostosowanych do kontekstu utworu. Umiejętność spontanicznej improwizacji z szczególnym naciskiem na: - Abstrakcyjne formy brzmieniowe, - Niestandardowe interakcje w zespole.	
WYMAGANIA WSTĘPNE I DODATKOWE	
Ukończenie studiów licencjackich oraz przyswojenie treści określonych w sylabusie stanowi podstawę wiedzy i umiejętności wymaganych w dziedzinie. Kluczowe kompetencje obejmują zaawansowaną umiejętność gry zespołowej, która wymaga stosowania akompaniamentu adekwatnego do danej stylistyki, elastycznego reagowania na zmiany dynamiczne oraz dostosowywania się do charakterystycznych elementów gry zespołowej. Dodatkowo, student powinien posiadać wiedzę o twórcach wykonywanych utworów oraz ich dorobku artystycznym.	

ZALECANE FAKULTATYWNE KOMPONENTY PRZEDMIOTU

Wykonywanie kompozycji oraz improwizacji w różnych konfiguracjach instrumentalnych stanowi istotne narzędzia doskonalenia umiejętności wykonawczych w szczególności dotyczy to formacji nietypowych. Program nauczania obejmuje także improwizację na instrumencie w formie Timie oraz ad libitum, co wspiera rozwój kreatywności muzycznej. Istotnym aspektem procesu edukacyjnego jest praca nad własnym językiem muzycznym, kształtowanie indywidualnej filozofii oraz wizji artystycznej, a także budowanie poczucia wartości jako twórcy. Szczególnym elementem jest idea tworzenia własnej koncepcji interwałowo-harmonicznej w improwizacji. Analiza oraz słuchanie literatury klasycznej, kompozytorów współczesnych jako uzupełnienie procesu twórczego.

BIBLIOGRAFIA PODSTAWOWA

1. David Liebman – A Chromatic Approach to Jazz Melody and Harmony
2. Transkrypcje własne wybranych wykonawców ze szczególnym naciskiem na innych instrumentalistów niż saksofoniści.
3. Moltiphonics Table- QU4S4R

BIBLIOGRAFIA DODATKOWA

1. Sigurd Rascher – *158 Saxophone Exercises*
2. N. Slonimsky – *Thesaurus of Scales and Melodic Patterns*

EFEKTY UCZENIA SIĘ

P7U_01: Student wykorzystuje zaawansowaną wiedzę muzyczną do gry na instrumencie, biegle operuje umiejętnościami warsztatu artystycznego i techniką improwizatorską.
P7U_02: Student posługuje się terminologią muzyczną, operuje jazzową notacją muzyczną i rozpoznaje elementy strukturalne w tworzeniu indywidualnej wypowiedzi artystycznej na instrumencie.
P7U_06: Student rozwija swoją indywidualność artystyczną poprzez grę na instrumencie, poszukując nowatorskich rozwiązań interpretacyjnych i wykonawczych.
P7K_01: Student jest świadomy znaczenia wiedzy w kontekście rozwoju umiejętności gry na instrumencie.
P7K_04: Student świadomie dba o wysoki poziom wykonawstwa muzycznego na instrumencie. Jest gotowy do współpracy z różnorodnymi instytucjami kultury.

ORGANIZACJA ZAJĘĆ I UWAGI			
Obowiązkowy. PRZEDMIOTY KIERUNKOWE I SPECJALISTYCZNE			
Semestr studiów	Godziny	ECTS	Forma zaliczenia
I	30	6	egzamin
II	30	6	egzamin
III	30	6	egzamin
IV	30	6	egzamin

Semestr przedmiotu	1	Semestr realizacji w toku studiów	I
Wymiar godzin	30	Punkty ECTS	6
Rodzaj zajęć	wykład	Sposób zaliczenia	E - egzamin
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW UCZENIA SIĘ			
Techniki i ćwiczenia mające na celu rozwój brzmienia obejmują różnorodne metody, które pozwalają na poszerzenie palety dźwiękowej oraz doskonalenie umiejętności wykonawczych. W kontekście technik improwizacyjnych, szczególnie istotną rolę odgrywa improwizacja oparta na „chromatic approach to jazz melody and harmony”, polegająca na wykorzystaniu chromatyki. Praktyka ta wzbogacana jest ćwiczeniami w układach dźwięków prowadzących oraz permutacjami wewnątrz akordów, co pozwala na eksplorację harmonii i jej niuansów tworzenie swojego indywidualnego języka. Dodatkowo, komponowanie oraz analiza zależności i komunikacji w zespole umożliwiają twórcze kreowanie koncepcji artystycznej, zapewniając spójność estetyczną i techniczną oraz wykonawczą.			
METODY DYDAKTYCZNE			
Indywidualna praca ze studentem skupia się na rozwijaniu jego własnej wizji artystycznej oraz formowaniu osobistej perspektywy twórczej. W tym procesie kluczowe jest odkrywanie oryginalnego brzmienia, które wynika z dotychczasowego doświadczenia muzycznego, oraz budowanie autorskiej koncepcji w zakresie harmonii i melodii. Podejście to ma na celu nie tylko doskonalenie umiejętności technicznych, lecz także umożliwienie kreatywnej interpretacji oraz rozwój unikalnego stylu, będącego najistotniejszym spoiwem w karierze artysty muzyka.			
WARUNKI ZALICZENIA ORAZ METODY I KRYTERIA OCENIANIA			
Przygotowanie i wykonanie dwóch utworów wraz z zespołem, z uwzględnieniem elementów programowych.			

Semestr przedmiotu	2	Semestr realizacji w toku studiów	II
Wymiar godzin	30	Punkty ECTS	6
Rodzaj zajęć	wykład	Sposób zaliczenia	E - egzamin
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW UCZENIA SIĘ			
Technika improwizacji obejmuje rozwój zróżnicowanego rytmu, kluczowego dla pogłębiania umiejętności improwizacyjnych. W ramach tego procesu, istotne są ćwiczenia oparte na wykorzystywaniu autorskich modułów dźwiękowych, które pozwalają na eksplorację różnych wariantów rytmicznych. Niezależność rytmiczna, rozwijana poprzez praktykę improwizacji polirymicznej, stanowi kolejny istotny element, umożliwiający swobodne poruszanie się między różnymi strukturami rytmicznymi. Prezentacja własnych kompozycji oraz tworzenie fraz zarówno w rytmach parzystych, jak i nieparzystych, wraz z ćwiczeniami w improwizacji w metrach nieparzystych, przyczyniają się do wszechstronnego rozwoju muzyka w zakresie rytmu i formy oraz kompozycji.			
METODY DYDAKTYCZNE			
Indywidualna praca ze studentem skupia się na rozwijaniu jego własnej wizji artystycznej oraz formowaniu osobistej perspektywy twórczej. W tym procesie kluczowe jest odkrywanie oryginalnego brzmienia, które wynika z dotychczasowego doświadczenia muzycznego, oraz budowanie autorskiej koncepcji w zakresie harmonii i melodii. Podejście to ma na celu nie tylko doskonalenie umiejętności technicznych, lecz także umożliwienie kreatywnej interpretacji oraz rozwój unikalnego stylu, będącego najistotniejszym spoiwem w karierze artysty muzyka.			
WARUNKI ZALICZENIA ORAZ METODY I KRYTERIA OCENIANIA			
Przygotowanie i wykonanie dwóch utworów wraz z zespołem, z uwzględnieniem elementów programowych.			

Semestr przedmiotu	3	Semestr realizacji w toku studiów	III
Wymiar godzin	30	Punkty ECTS	6
Rodzaj zajęć	wykład	Sposób zaliczenia	E - egzamin
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW UCZENIA SIĘ			
Studium technik sonorystycznych, obejmujące zagadnienia takie jak dwudźwięki, trójdźwięki (multiphonics), stanowi kluczowy element w poszerzaniu palety brzmieniowej saksofonisty. Badanie alternatywnych chwytów, które wzbogacają barwę dźwięku, pozwala na opanowanie nietypowych form wyrazu artystycznego. Wprowadzenie tych technik do wykonywanych utworów oraz kompozycji własnych stanowi istotny krok w kierunku rozwoju indywidualnego stylu oraz pogłębienia ekspresji muzycznej.			
METODY DYDAKTYCZNE			
Indywidualna praca ze studentem, mająca na celu opanowanie w/w technik improwizacyjnych oraz ich zastosowanie w oparciu o literaturę muzyczną i spersonalizowany program dostosowany do potrzeb studenta.			
WARUNKI ZALICZENIA ORAZ METODY I KRYTERIA OCENIANIA			
Opracowanie i wykonanie dwóch utworów z zespołem lub utworu solowego.			

Semestr przedmiotu	4	Semestr realizacji w toku studiów	IV
Wymiar godzin	30	Punkty ECTS	6
Rodzaj zajęć	wykład	Sposób zaliczenia	E - egzamin
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW UCZENIA SIĘ			
Przygotowania do recitalu dyplomowego obejmują zastosowanie eksplorowanych zagadnień artystycznych, prowadząc do opracowania spójnej koncepcji finałowego koncertu. Program recitalu oparty jest na autorskich kompozycjach lub wybranych utworach, zgodnie z indywidualną wizją artystyczną. Proces ten obejmuje próby oraz konceptualną pracę z zespołem dyplomanta, której celem jest stworzenie finalnego recitalu odzwierciedlającego dojrzałość muzyczną oraz twórcze podejście i indywidualizm.			
METODY DYDAKTYCZNE			
Praca ze studentem oraz jego zespołem, mająca na celu rozwijanie intuicji i jej praktyczne zastosowanie w oparciu o poznane koncepcje melodyczne, rytmiczne, harmoniczne i sonorystyczne.			
WARUNKI ZALICZENIA ORAZ METODY I KRYTERIA OCENIANIA			
Recital dyplomowy - koncert z zespołem.			